



Financieel adoptieproject Zuid-Afrika

Stichting Ikusasa

Ikusasakrant

Voorwoord

In deze Ikusasakrant kunt u het tweede deel van het reisverslag van Marika lezen, dat ze maakte tijdens haar bezoek aan Johannesburg in januari jl. Ook het tweede deel van een verzameling antwoorden van de kinderen op, door ons gestelde, vragen. Daarnaast geven we een kijkje in het Coronation Training Centre, door (een deel van) de leerkrachten van de school aan u voor te stellen. In de volgende Ikusasakrant zullen we de rest van het team van het CTC aan u voorstellen.

We wensen u veel leesplezier en nog een fijne zomer, thuis of op vakantie, toe.

Omdat we het belangrijk vinden dat ook Zuid-Afrikaanse kinderen aan hun toekomst kunnen bouwen willen we daar vanuit ons rijke Kikkerlandje via Ikusasa een bijdrage aan leveren.

Anne Vegter, dichter des Vaderlands van 2013-2017 beschreef dat in een gedicht:

Wilhelmus 2017

*Een volk dat rijk werd op het water
begrijpt wie elders strandt.*

*De doden zijn niet meer voor later,
de wereld staat in brand!*

Verwacht j'ook hulp,

is er een maat aan 't kwaad,

als jij het bent die moet vluchten?

Hollander zijn is een daad!

Verleen je hart een extra kamer.

Zoals Erasmus schreef:

ruimte scheidt de lichamen

maar niet de geesten

status, geloof of afkomst

bestaan vrij naast elkaar.

Geef iedereen toekomst

en maak ons Kikkerland waar!

Vanuit het bestuur

De afgelopen maanden hebben we hard gewerkt aan een nieuwe website en sinds woensdag 27 juni is hij online! De nieuwe website was nodig, omdat het content management systeem, dat aan de achterkant en onzichtbaar ervoor zorgt dat alles werkt, erg verouderd was .

U vindt ons op: www.ikusasa.nl

De oude website is gemaakt door Hans van Neerbosch van HvN webdesign. Hij was ook degene die de website jarenlang voor de stichting heeft onderhouden en daarvoor willen we hem vanaf deze plaats heel erg hartelijk bedanken! Hij verzorgt en betaalt voor onze nieuwe website nog steeds de webhosting en daar zijn we natuurlijk blij mee.

De nieuwe site is gemaakt door Arjanne van Zwol van AC Webdesign en is zó gemaakt dat we hem zelf kunnen bijwerken. Ook zij heeft geheel belangeloos voor ons deze site gemaakt.

Op de website kunt u algemene informatie lezen over de stichting. Er zijn ook nieuwsbrieven en reisverslagen te lezen en we verantwoorden onze uitgaven in de financiële verantwoording. Als ANBI zijn dit zaken die we verplicht zijn te doen en nu voldoen we weer aan alle wettelijke eisen.

Naast onze website hebben we ook een eigen Facebook-pagina. De website is bedoeld voor informatie die over een langere periode geldig is, de Facebook-pagina is voor korte nieuwsfeiten, foto's en video's. Het is een manier om tijdens het verblijf in Zuid-Afrika iets te delen van onze ervaringen en om door het jaar heen leuke nieuwtjes van Ikusasa of van één van onze partners onder de aandacht te brengen.

We stellen het zeer op prijs wanneer u onze Facebook-pagina liked en af en toe een berichtje deelt. Op die manier kan stichting Ikusasa meer bekendheid krijgen en dat komt hopelijk de kinderen in Johannesburg ten goede.

U vindt ons op: <https://www.facebook.com/ikusasa-176151575774112/>

We hopen dat u ons gaat helpen om nog meer bekendheid te krijgen en we hopen natuurlijk vooral dat u het leuk vindt om onze berichten te lezen.

Voor nu wensen we u een mooie (na)zomer!

Namens het bestuur,

Marika de Boo



Nieuwsbrief Stichting Ikusasa

Jaargang 13 nummer 2

Zomer 2018

In dit nummer:

Coronation Training Centre	2
Antwoorden op vragen aan de kinderen (deel 2)	3
Reisverslag van Marika (deel 2)	4
Bedankt	6
Berichtje van de penningmeester	6

Coronation Training Centre

Het eerste semester van het schooljaar 2018 is net afgesloten. De afgelopen tijd is het thema 'onderwijs' regelmatig in de media geweest hier in Zuid-Afrika. Ten eerste omdat het onderwijzen van kinderen druk en stressvol werk is. Er is een toename van raciale competitie en geweld en leerkrachten staan daar vaak tussenin. Er is een splitsing tussen mensen die verzoening prediken en mensen die het verleden met zijn apartheid en segregatie onder de aandacht blijven brengen. Deze verdeeldheid zien we ook terug in de gezinnen van onze leerlingen en zij brengen dat weer mee het klaslokaal in.

We ervaren op de tweede plaats een toename in agressie en een afname van normen en waarden onder onze leerlingen. Twee van onze leerkrachten gaan vervroegd met pensioen vanwege een slechte gezondheid. Hun beslissing is versneld door de toename van de werkdruk die zij ervaren.

Sinds kort hebben we een nieuw schoolbestuur. Zij zijn hun werk begonnen met een enorme daadkracht om de school te verbeteren! Zij doen dit met de goede intenties, met bescheidenheid en openheid.

Het CTC heeft een nieuwe activiteitenbegeleider in dienst genomen en is nog op zoek naar een logopedist. Onze leerkrachten zijn de afgelopen periode getraind in het nieuwe lesstofaanbod dat de overheid heeft vastgesteld voor leerlingen op speciale scholen.

Al deze nieuwe ontwikkelingen (positieve en negatieve) inspireren ons om ons werk zo goed mogelijk te doen en onszelf steeds weer te verbeteren. We willen jullie als sponsors bedanken voor jullie steun aan onze school! We zijn blij dat jullie ons al zo lang steunen en dat nog steeds willen blijven doen. Stichting Ikusasa geeft daarmee hoop aan de mensen die dat hard nodig hebben, hartelijk dank!

Phebe Botman-Kerspuy (directeur Coronation Training Centre)

De mensen op de werkvloer verdienen uw aandacht! Zij zijn het die elke dag weer met veel passie en gedrevenheid werken met kinderen die buiten hun eigen toedoen, hun leven gestart zijn met een achterstand. Aan de hand van een ingevulde vragenlijst stellen we ze graag in deze en de volgende nieuwsbrieven aan u voor!

Priscilla v/d Merwe (klasse assistent) en Barbara Coetzee (leerkracht), sinds april 2011 in Junior 1.

Wanneer is een schooldag geslaagd: de kinderen zien lachen en samenwerken. Wat is je beste herinnering van dit jaar: werken met de schoolverlaters. Wat was de grootste uitdaging dit jaar: thuis zijn vanwege ziekte en niet te weten hoe het met de kinderen gaat.

Wat heb je geleerd als leerkracht: de kinderen accepteren zoals ze zijn. Dat niet iedereen met elkaar wil samenwerken.



Mariet Chapman (leerkracht, sinds juli 2017) en Annelize de Villiers (klasse assistent, sinds 2009) in Junior 2.

Wanneer is een schooldag geslaagd: als we een aantal van onze dagdoelen halen en de kinderen vrolijk zijn en lachen. / Als niemand gekwetst wordt of pijn heeft en de dagdoelen gehaald zijn.

Wat is je beste herinnering dit jaar: ik vind het geweldig als de kinderen de Welcome-song zingen. Ze zongen het toen ik de eerste dag hier kwam werken en het raakte me. / Toen onze kinderen het goed deden met sporten.

Wat was de grootste uitdaging: niet meteen resultaten verwachten. / Transport.

Wat heb je geleerd als leerkracht: dat geduld een schone zaak is, kleine stapjes zetten, aanmoediging geven en dankbaar zijn voor de resultaten. / Niet verder kijken dan 1 dag vooruit met deze leerlingen.



Maria Pretorius, sinds 2017 leerkracht in Intermediate 2.

Wanneer is een schooldag geslaagd: als een leerling iets doet wat hij de dag ervoor nog niet gedaan heeft, of het nu het schrijven van een letter is of het uiten van een emotie.

Wat is je beste herinnering dit jaar: met de kinderen dansen op de drums.

Wat was de grootste uitdaging: mijn eigen referentiekader niet op de kinderen leggen.

Wat heb je geleerd als leerkracht: een kind met een verstandelijke beperking heeft dezelfde hoop in haar ogen als een reguliere leerling op de eerste dag van het schooljaar.

Mandela-Day



Woensdag 18 juli was er, zoals op veel plaatsen in de wereld, aandacht voor de 100^{ste} geboortedag van Nelson Mandela.

De eerste Nederlandse Mandela-day werd gehouden in Brummen en georganiseerd door trainings-, coachings- en adviesbureau 4Human.



Stichting Ikusasa was aanwezig als één van de 'Zuid-Afrikaanse' goede doelen. Tussen de workshops en lezingen door (onder andere van Sizwe Abrahams, oud lijfwacht van Mandela) was er tijd voor de deelnemers om langs de stands te lopen. Erg leuk om een heel ander soort doelgroep wat te vertellen over onze stichting!

We gingen naar huis met een cheque, een nieuwe sponsor én veel contacten. Het was een mooie dag. Op onze



Facebookpagina vindt u een sfeerimpressie van deze dag.

Antwoorden op vragen aan de kinderen (deel 2)

Ook dit jaar hebben de kinderen in Zuid-Afrika een vragenlijst ingevuld om hen wat beter te leren kennen. In de vorige nieuwsbrief is al een stukje verschenen, hieronder volgen nog een aantal mooie antwoorden van de kinderen.

Op de vraag "wat zou je willen als alles mogelijk is?" worden zeer uiteenlopende antwoorden gegeven. Voor de korte termijn willen de kinderen graag goede cijfers en het examen halen, maar ook lagere schoolgelden en de mogelijkheid om fouten uit het verleden te herstellen. Relebohile (18) wil graag koken voor haar moeder. Ook een goed huis voor hun gezin is een veel gehoorde wens.

Voor de langere termijn hebben kinderen vooral dromen over wat ze later willen worden. Veel kinderen willen verder studeren aan de universiteit. Ze willen bijvoorbeeld dokter worden, rechter of tandtechnicus. Naledi van 11 en Linda van 15 willen zakenvrouw worden en ook Bremson (16) voelt dat hij "zakenbloed" heeft en wil dus zakenman worden. Nqobile (18) wil graag radiopresentator worden en ook zijn er natuurlijk een paar jongens die topvoetballer willen worden. Anderen willen kunst studeren, accountant of verpleegkundige worden. Phindile (15 jaar) wil graag een kledinglijn ontwerpen en verkopen en Samito van 10 wil verkeersagent worden.

Veel kinderen dromen er ook van om te gaan reizen met het vliegtuig, bijvoorbeeld om hun sponsor in Nederland te bezoeken. Maar ook het bereiken van wereldvrede en het helpen van arme mensen en kinderen zijn levensdoelen van deze kinderen. Zo wil Mbalie (14) graag advocaat worden en geld verdienen, maar ook andere mensen helpen wanneer ze hulp nodig hebben. Banele (16 jaar) wil graag kinderen helpen die te weinig te eten hebben en Princess van 13 wil maatschappelijk werker worden en andere mensen kunnen helpen. En wellicht helpt het dan als er "geld groeit aan de bomen" zoals Mtokoza (13) wenst?

Alle kinderen bedanken de sponsor voor de kans die ze krijgen om naar school te kunnen gaan en wensen de sponsor Gods zegen toe. Ze hopen vooral dat de sponsoring door kan gaan totdat ze hun opleiding hebben afgemaakt, en ook dat andere kinderen deze kans krijgen. Veel kinderen vragen zich af wat er van hen zou worden als ze niet de mogelijkheid hadden gekregen om naar school te kunnen gaan.

Bude (nu 20) is heel dankbaar dat hij door de opleiding zijn zelfvertrouwen en hoop voor de toekomst heeft teruggevonden. Belinda van 16 is heel blij voor de kans die ze heeft gekregen om in schone klassen les te krijgen en daardoor zichzelf heeft leren kennen en ontwikkelen. Veel kinderen zijn blij en trots op hun schooluniform omdat ze netjes gekleed naar school kunnen gaan, en ze er nu net zo uit zien als kinderen uit gezinnen die het zich wel kunnen permitteren deze uniformen aan te schaffen. Relebohile (18 jaar) is ook blij dat haar moeder zich geen zorgen hoeft te maken dat zij ziek wordt in de winter omdat ze nu een warm uniform heeft. Rivoni (bijna 15) ziet dat hij een betere toekomst voor zich heeft omdat hij nu naar school kan.

Sinenhlanhla van 17 verwoordt het prachtig: "Opgroeien in een minder bedeeld gezin heeft niet alleen financiële en academische uitdagingen, maar heeft me ook helpen realiseren wat de waarde is van onderwijs." Ook Ntokoza (15) is heel blij met de mogelijkheden die zij heeft gekregen en de hoop voor de toekomst die zij hieruit haalt. Haar droom is om aan jongere kinderen te kunnen laten zien hoe belangrijk onderwijs is: "to make them see the Impact of Education in life because Education is Empowerment".



Reisverslag van Marika (deel 2)

Dinsdag 23 januari

Om 9 uur gaan we weer op weg naar Hillbrow, weer naar BG Alexander waar Nontlantla haar kantoor heeft en met haar hebben we deze ochtend een afspraak. We hebben de kinderen besproken die uit het project zijn en daarna de kinderen die we niet hebben gezien. We besluiten om Chloë thuis te gaan opzoeken. Nontlantla kan haar moeder niet telefonisch bereiken en ze was gisteren ook niet op school omdat ze haar schoolgeld niet heeft betaald. We lopen met Nontlantla en een mannelijke medewerker van MES een paar blokken op weg naar Vaninn Court, een door criminelen gekaapte flat. Tja, dat



valt niet helemaal te beschrijven wat je dan meemaakt. Stel je een verpauperde flat voor, stinkend, met een liftschaft zonder lift maar vol met vuilnis en troep, aan de achterkant van het gebouw stroomt een soort waterval naar beneden, beneden in de straat alleen maar troep, het hangt ook in de bomen. Binnen gaan we de trap op, de hoofdkleur is bruin/zwart, het is er vies. De ramen zijn op de meeste plekken kapot en soms vervangen door een stukje hout of board. Er is een galerij, met een brokkelig muurtje ervoor. We kloppen eerst bij de verkeerde deur aan, we moeten nog een verdieping hoger. Daar zit een ijzeren hek voor de deur met een slot. Nontlantla kan de deur gewoon openduwen en na lang roepen komt de moeder van Chloë naar de deur. Wij naar binnen, Chloë wordt geroepen, loopt naar me toe en pakt me stevig vast. Ik heb het arme meisje vorig jaar kort gezien en verwacht min of meer dat ze zal vragen of ik haar wil redden. Ze wil graag naar school, maar het kan niet want ze heeft een achterstand in het betalen van het schoolgeld. "Wat is er met je telefoon?" vraagt Nontlantla aan moeder, "naar de lommerd, ingeruild voor geld om eten van te kopen. Moeder ziet behoorlijk hopeloos uit. Ze heeft geen inkomen, alleen kinderbijslag en betaalt fikse huur voor dit smerige haveloze flatje dat ze ook nog deelt met anderen. De deur zit op slot, ze durven de kamer niet uit angst voor criminelen die heer en meester zijn in de flat (soms op elke verdieping een andere huurbaas). Wát een hulpeloze situatie! Ik zeg toe dat wij op school zullen gaan praten maar dat moeder dan wel zelf ook haar best moet doen om een openbare (en goedkopere) school voor haar dochter te gaan zoeken om haar daar op de wachtlijst te laten zetten. Nontlantla zegt haar dat ze vanmiddag naar het MES-kantoor moet komen om de schoolspullen op te halen en de uitkomst van het gesprek te bespreken. Wij schuifelen het gebouw weer uit en steken over naar de school. Het mag dan een privéschool zijn, dat betekent niet dat het er goed en fijn is. We zien 50 kinderen aan lage tafeltjes zitten in een lokaaltje van 6x4 zonder raam. We praten met de directeur en Chloë mag weer komen als Mes garandeert dat het schoolgeld betaald zal worden. Nontlantla pakt het vanaf hier weer over en wij zorgen dat het geld er komt. Niet voor altijd maar wel om dit meisje in ieder geval dit komende jaar te helpen, zodat we hopelijk moeder ook een duwtje in de rug geven om haar leven weer op te pakken.

Woensdag 24 januari

Vanmorgen is de dag voor St. Peters Childcare. Dit is een pleegzorgorganisatie die verbonden is aan de kerk St. Peters by the lake. We arriveren er om 11 uur en hebben eerst een gesprek met Adelaide, de projectmanager om wat meer te horen over de visie en de kinderen in het project. We rijden eerst naar het Lufunoni-huis. Dat hebben we vorig jaar niet gezien en omdat Luc en Ria veel hebben gedaan aan het opknappen ervan willen we dat dit jaar niet overslaan. We zien de twee nieuwe kinderen die nu in Lufunoni wonen. Eén meisje woont er al langer maar is nu officieel onder de hoede van pleegzorg. Hiervoor bezette ze het 'crisis bed' in het huis.

De kinderen zitten binnen, daar is het koeler dan buiten. Er is gelukkig wel een tuin om het huis, maar de straat op kunnen ze niet zomaar, het hek heeft een hangslot. Heel normaal hier; de kinderen kunnen NOOIT alleen de straat op. Veel te onveilig in deze criminele buurt.

We bezoeken vervolgens de andere kinderen van St. Peters (kinderen met code LU) en delen de handdoeken uit. De schoolspullen hebben ze al eerder gekregen.

Donderdag 25 januari

We hebben vandaag een vergadering op het hoofdkantoor van MES met alle belangrijke partners; de landelijke bestuurder Alan, de manager van Johannesburg Nicodemus, de financieel manager Nontobeko en de manager sociaal werk, Susicizungu. We bespreken het door ons gezamenlijk opgestelde document waarin de werkwijze wordt beschreven met alle afspraken. Dit document beschrijft ook wat we doen in het kader van de privacywetgeving, inmiddels ook in Nederland een 'hot item'. We bespreken ook de financiële situatie en horen het dilemma van een organisatie als MES, die veel tijd kwijt is aan het verantwoorden van hun uitgaven aan de sponsors. Iets dat heel veel tijd kost maar waar vaak geen sponsorgeld voor beschikbaar is. Met het betalen van administratiekosten dragen we daaraan bij, maar deze management fee is bij lange na niet kostendekkend. We bespreken ook op welke manieren we onze samenwerking verder vorm kunnen geven, we verkennen de wensen die aan beide kanten leven. Om 12 uur zijn we klaar met vergaderen en gaan we meteen door naar Japie en zijn team van Jeugdwerkers. Japie heeft net als vorig jaar een fantastische PowerPoint gemaakt waarmee hij laat zien wat hij gedaan heeft met het geld dat Ikusasa heeft gegeven. Japie gaat weg bij MES en dat is voor iedereen een grote aderlating! Gelukkig weten we inmiddels dat hij wordt opgevolgd door Miriam, die al bij MES werkt! We worden thuisgebracht door Tebza, de leider van de Joshua's (zijn levensverhaal is een apart boek waard) en een paar uur later haalt hij ons weer op zodat we met de Joshua-jongeren mee kunnen om soep en brood uit te delen op straat.



Tja, het is inmiddels schemerig en ik kan mijn camera niet meenemen, dus zal ik moeten beschrijven waar we stoppen. Het is een sloppenwijk, onder een viaduct, op een vuilnisbelt, het stinkt en terwijl we met Tebza de wijk doorlopen schieten de ratten voor onze voeten de rotzooi in. Her en der zitten mensen onder allerlei zelfgemaakte afdakjes bij elkaar en kleine kinderen scharrelen daar tussendoor. Poeh...die kinderen....

Terug bij de bus delen we brood en soep uit, de Joshua's beginnen lekker te zingen en gaan daar onderweg naar de tweede stop in de bus gewoon mee door. Het is inmiddels 20 uur en op straat is het zo druk als in de Kalverstraat op zaterdagmiddag!

Hé, hier zijn we eerder geweest, vorig jaar met Pieter en Rie die het omschreven als de 'ergste plek'. Nou, precies dáár stoppen we natuurlijk en worden de laatste broden en soep uitgedeeld. Tebza wil ons even voorstellen aan zijn vriend, Siphe (zijn naam betekent 'geschenk'), hij slaapt vannacht op straat.

Vrijdag 26 januari- zondag 28 januari

Na een afscheidsontbijt, aangeboden door MES vertrekken Anne en ik naar Pilanesberg. De enige mogelijkheid die we hebben om iets meer van dit prachtige land te bekijken.

Maandag 29 januari

De resterende dagen zijn voor het Coronation Training Centre. We stappen om 8 uur de school binnen en worden allerhartelijkst verwelkomd door alle kinderen die zich hebben verzameld op de binnenplaats van de school. We besteden deze dag met het bespreken van het reilen en zeilen van de school, met het bespreken van de kinderen die door ons gesponsord worden én met het uitgebreid bekijken van de nieuwe schoolbus waarvoor Ikusasa ook geld beschikbaar heeft gesteld.

Om 14.30 vertrekken we met deze nieuwe schoolbus om alle kinderen thuis te brengen en maken we mee wat hier de dagelijkse routine is. We merken bij sommige kinderen stress als ze uitstappen en horen dat ze bang zijn om gepest te worden. Ze zijn in de ogen van veel buurtkinderen 'gek' in hun hoofd. We stoppen bij krotjes en bij mooie stenen vrijstaande huizen. Kinderen met een handicap worden overal geboren....



Dinsdag 30 januari

Vandaag gaan we alle kinderen die in het Ikusasa-project zitten persoonlijk spreken en op de foto zetten. Eerst schuif ik aan bij de teamvergadering. De schoolbel gaat, de kinderen stellen zich netjes op, op volgorde van lengte, er wordt gezamenlijk het 'onze vader' gebeden en dan is de schooldag begonnen. Anne en ik pakken onze papieren erbij, sorteren de cadeautjes en kaarten en gaan aan de slag. Best lastig dat de naambordjes nog niet helemaal goed hangen bij sommige lokalen, maar verder loopt het gesmeerd. We hebben van de 61 kinderen (incl. 10 op de wachtlijst) er 55 op de foto gezet. We hebben alle klassen bezocht en even meegedaan aan de activiteiten. Rond de middag gaan we met Phebe bij 3 kinderen op huisbezoek. Eén meisje zit al in het project, de andere twee komen in aanmerking voor de plek op de wachtlijst. Het is weer schrijnend wat we zien: een halve garagebox voor een moeder met twee dochtertjes, een donkere en muffe kamer in een haveloos appartementencomplex. Voor de ramen zitten houten platen. De vloer is kaal beton, de keuken heeft geen stromend water en vermoedelijk ook geen elektriciteit. Wat een enorme problemen in dit prachtige land en wat fijn dat we wat kunnen betekenen in het leven van sommige kinderen!

Woensdag 31 januari

Vandaag de laatste dag. Er is een ontbijt geregeld bij Mike's kitchen. We ontbijten met Phebe, Theresa, Rose-Mary Foster (de voorzitter van het schoolbestuur) en haar man, en de accountant. Hij is meteen in gesprek met Anne, vertelt dat hij vindt dat de school het goed doet, de zaken goed op orde heeft. We bespreken een aantal dingen, waaronder de hoge transportkosten die zwaar drukken op het totale budget, maar ook het feit dat een school geen fondsenwervingsinstelling is en dat het met een grote populatie kinderen uit arme gezinnen moeilijk is om steun van ouders te krijgen. Er is bewust voor gekozen om de kinderen die van ver komen toch aan te nemen en daar de (privé)-vervoerskosten voor te willen betalen. Maar of dit in de toekomst houdbaar is, is onzeker.

Na het ontbijt vlug terug naar de school waar de kinderen alweer verzameld zijn en ook de predikant is gearriveerd. De nieuwe bus staat op het plein en is inmiddels "bestikkerd" ("caution, learners in transport"). Hij zal worden ingezegend door de dominee, maar dat is pas nadat hij een lange preek heeft gehouden. Eigenlijk was het voordat die beste meneer ging preken het leukste, want toen zongen de kinderen onder leiding van een paar hele enthousiaste leerkrachten allerlei fantastische opzweepende liederen. Ik zie telkens weer een andere mooie kans voor een foto...



We bezoeken de laatste klassen en maken nog wat foto's en daarna is het tijd voor een afscheidsthee met het hele team.

We rijden terug naar het guesthouse, laden de auto in en rijden richting het vliegveld. Na het inleveren van de auto, begint het lange wachten (vertrektijd 23.55uur) en het terugkijken en reflecteren op deze werkvakantie.

Het was weer goed, veel gehoord, veel gezien en veel om aan verder te werken!

BEDANKT!

In de periode april 2018 tot en met juli 2018 is er totaal € 5906,07 aan giften binnengekomen. De meeste giften worden overgemaakt als algemene gift, en worden door het bestuur toegewezen aan directe sponsoring van kinderen, extra bijdrage in transportkosten of overige doelen.

Een deel van bovengenoemd bedrag is in mei al overgemaakt naar Zuid Afrika voor de sponsoring van de diverse kampen.

Tijdens de collectes in het voorjaar in de Rank (€ 168,02) en in de Koningskerk (€ 418,05) is geld ingezameld voor de vervoerskosten van Cereldine. Cereldine is een meisje van 11 dat dit jaar voor het eerst naar het CTC gaat. Het gezin heeft onvoldoende inkomsten om de buskosten van huis naar school te kunnen betalen. Ook de bijdrage die Ikusasa naar aanleiding van de Mandela dag (zie elders in deze krant) mocht ontvangen zal voor de vervoerskosten van Cereldine worden besteed.

Naar aanleiding van de Scheepvaartbeurs in mei van dit jaar is € 475,- geschonken.

Alle donateurs hartelijk dank voor uw gift!

Berichtje van de penningmeester

In het verleden kreeg u regelmatig een "ruggensteun" of herinnering per mail toegestuurd in de maand dat u gewend was uw donatie over te maken. We willen deze herinnering terug brengen naar 1 x per jaar in de maand oktober.

Omdat wij in mei en in november de bijdragen naar Zuid-Afrika overmaken willen wij u vragen zoveel mogelijk in april of oktober uw sponsorbijdrage te storten. Wij lopen dan eind oktober de betalingen na van het afgelopen jaar en sturen die sponsors die nog geen bijdrage hebben overgemaakt een herinneringsmail. Het jaarlijkse sponsorbedrag is € 125,-

Een paar tips:

- ⇒ Maak van uw betaling een periodieke overboeking, zo hoeft u er zelf niet elk jaar aan te denken.
- ⇒ Administratiekosten hoeven niet meer afzonderlijk te worden overgemaakt, dit kan samen met het sponsorbedrag.
- ⇒ Graag de code van het kind (bijv. IG18 of CTC34) vermelden bij uw overmaking.
- ⇒ U mag voor meerdere kinderen tegelijk overmaken, dan ook graag alle codes vermelden.

Wanneer u vragen hebt over uw betaling neem dan even contact op met Wilma Pellekaan (penningmeester).
wilmapellekaan@ikusasa.nl of tel 06-42870482.

Stichting Ikusasa

Julianaweg 17
3433 EA Nieuwegein
Telefoon: 06-53261696
E-mail: info@ikusasa.nl
Website: www.ikusasa.nl

IBAN: NL04RABO0113204124,
t.n.v. Stichting Ikusasa
KvK nr.: 24437392 te Rotterdam
RSIN nr.: 819553256
ANBI-erkend



"Gratis" doneren aan Stichting Ikusasa?

Dat kan! Zie de website van Stichting Ikusasa of

<http://stichting-ikusasa.doelshop.nl>.

Colofon:

Deze krant is opgesteld in opdracht van Stichting Ikusasa.

Wanneer u een bijdrage wilt leveren aan deze krant kunt u dit opsturen of mailen.

Voor het laatste nieuws verwijzen wij u graag naar onze website: www.ikusasa.nl of naar Facebook.

